

شناسایی پارامترهای گسل مسبب زمین‌لرزه ۲۰ دسامبر ۲۰۱۰ ریگان با استفاده از شبیه‌سازی جنبش نیرومند زمین

مریم صفرشاهی^۱، مهدی رضابپور^{۱*} و حسین حمزه‌لو^۲

^۱ مؤسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران، ایران

^۲ پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۸/۲۹، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۱۲/۲۲)

چکیده

یکی از روش‌های بررسی زمین‌لرزه‌ها با استفاده از شتاب‌نگاشت، شبیه‌سازی جنبش نیرومند زمین بهویژه برای مناطقی که از آن داده‌ای در دسترس نیست، نقش مهمی در برآورد پارامترهای جنبش نیرومند زمین ایفا می‌کند. در این تحقیق، پارامترهای گسل مسبب زمین‌لرزه ۲۰ دسامبر ۲۰۱۰ ریگان با بزرگی $M_W = 6/7$ (USGS) که در ۲۳ ایستگاه شتاب‌نگاری سازمان تحقیقات ساختمان و مسکن ثبت شده است با شبیه‌سازی جنبش نیرومند زمین به روش کاتورهای گسل محدود تعیین می‌شود. اساس روش کاتورهای بر این است که می‌توان مدل‌های عرضه شده برای طیف دامنه حرکات زمین را با توجه به تصادفی بودن حرکات با بسامد زیادتر کرید. مدل گسل محدود ابزاری اساسی برای پیش‌بینی حرکات زمین در نزدیکی رومرکز زمین‌لرزه‌های مهم به شمار می‌رود. در روش گسل محدود، شبیه‌سازی حرکات تعدادی زمین‌لرزه کوچک ناشی از ریزگسل‌ها که تشکیل‌دهنده یک گسل هستند، در حکم روشنی برای پیش‌بینی حرکات در میدان نزدیک مطرح شده است. در این تحقیق با استفاده از شتاب‌نگاشت‌های زمین‌لرزه ۲۰ دسامبر ۲۰۱۰ ریگان، پارامتر افت طیفی و رابطه وابستگی بسامد ضربی کیفیت امواج بُرشی که از پارامترهای ورودی بهمنظور شبیه‌سازی جنبش نیرومند زمین به روش کاتورهای گسل محدود هستند، محاسبه شده است. با توجه به توزیع پس‌لرزه‌ها و رابطه خودتشابهی، صفحه گسل مسبب زمین‌لرزه ۲۰ دسامبر ۲۰۱۰ ریگان به صورت ۸ المان در راستای طول و ۸ المان در راستای عرض در نظر گرفته شد. براساس نتایج بدست آمده از این تحقیق، طول گسل در راستای امتداد $25/59$ کیلومتر و عرض گسل در راستای $11/19$ کیلومتر تعیین شد. محل کانون زمین‌لرزه در المان $(j,i) = (4,5)$ بدست آمد. همچنین برای گسل مسبب زمین‌لرزه ۲۰ دسامبر ۲۰۱۰ ریگان، مقدار بهینه امتداد 37 درجه و شبیه 87 درجه برآورد و افت تنش 60 بار در نظر گرفته شد. براساس مقایسه نگاشت‌های واقعی و شبیه‌سازی شده، مقدار بدست آمده برای امتداد و شبیه گسل در این تحقیق، همخوانی بسیار خوبی با نگاشت‌های واقعی دارد.

واژه‌های کلیدی: روش کاتورهای گسل محدود، زمین‌لرزه ۲۰ دسامبر ۲۰۱۰ ریگان، شبیه‌سازی جنبش نیرومند زمین

Identification of the source parameters of the 20 December 2010 Rigan earthquake, using strong motion simulation

Maryam Safarshahi¹, Mehdi Rezapour^{1*} and Hosein Hamzehloo²

¹ Institute of Geophysics, University of Tehran, Iran

² International Institute of Earthquake Engineering and Seismology, Iran

(Received: 20 November 2011, accepted: 12 March 2013)

*Corresponding author:

rezapour@ut.ac.ir

*نگارنده رابطه:

Summary

One of the methods to study the earthquakes by using the recorded accelerations is to simulate the strong ground motion. The stochastic finite fault approach will aid in the development of ground-motion relations in data-poor regions. In this research, we identified the source parameters of the 20 December 2010 Rigan Earthquake using a ground-motion simulation based on a stochastic finite-fault model. The main shock of the 20 December 2010 Rigan Earthquake with magnitude $M_W = 6.7$ (USGS), was recorded by 23 digital SSA-2 accelerograms. These stations were installed at epicentral distances ranging from 41 to 263 km. We estimated the causative rupture length and the downdip causative rupture width using the empirical relation from the best defined aftershock zone and the depth distribution of these aftershocks at 25.59 and 11.19 km, respectively. The fault plane was divided into 8×8 elements; it is based on the concept of self-similarity and revised scaling relations. The above method needs information related to attenuation, site characterization and frequency-dependent amplification as input, which are determined based on strong motion records, obtained during the main shock of 20 December 2010 Rigan Earthquake. In addition, the spectral decay parameter and the quality factor have been taken into account as other basic inputs for the mentioned method. The simulated results were compared with recorded ones on both frequency and time domains. The estimated strike and dip of the causative fault were 37 and 87, respectively. The rupture was propagated at $(i,j) = (4,5)$ element, from Northeast to Southwest. The supposed stress drop was 60 bars. A quite satisfactory agreement was found between the simulated amplitude Fourier spectra and the recorded data at frequencies of engineering interest (0.5 to 20 Hz).

Keywords: 20 December 2010 Rigan earthquake, ground motion simulation, stochastic finite fault model

براساس اندازه‌گیری‌های GPS (ورنانت و همکاران،

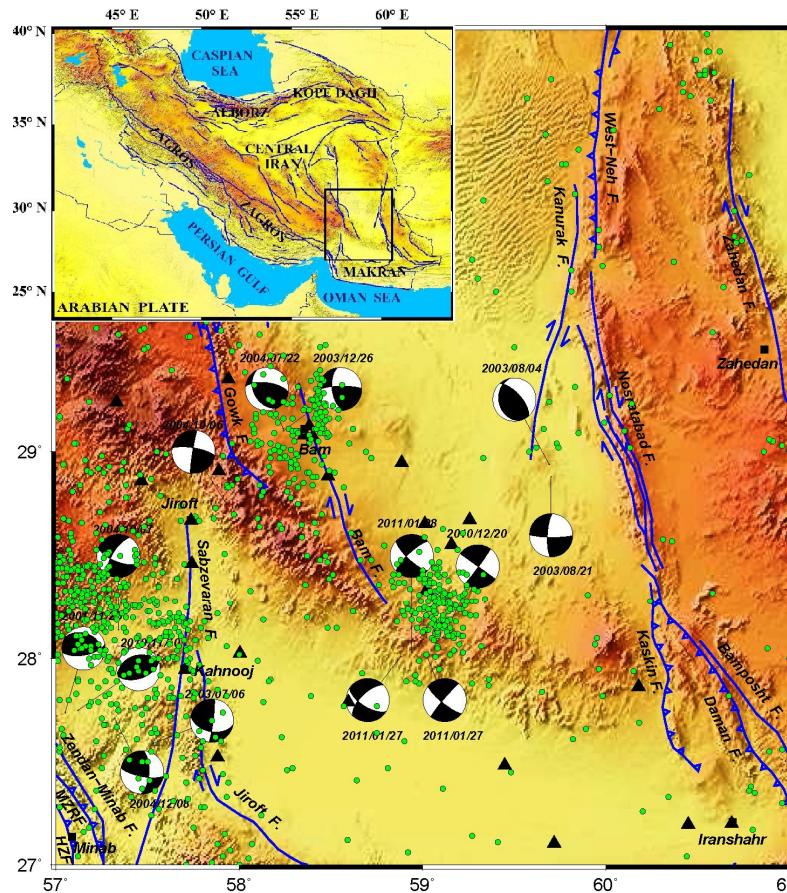
۲۰۰۴؛ ماسون و همکاران، ۲۰۰۷) حدود $22 \pm 2 \text{ mm/yr}$

برآورد شده است.

ایران بهمنزله یکی از فعال‌ترین مناطق لرزه‌خیز دنیا شناخته می‌شود و تاکنون متتحمل زمین‌لرزه‌های ویرانگری شده است. زمین‌لرزه‌های بزرگ بسیاری در سامانه‌های گسلی امتدادلوز راست‌گرد در حاشیه غربی دشت لوت به وقوع پیوسته و باعث تعدیل برش راست‌گرد بین ایران مرکزی و افغانستان شده است. ایران مرکزی و شرق ایران ناحیه‌ای درون‌صفحه‌ای است که از شمال و شمال‌شرق به مناطق برخوردی البرز و کپه‌داغ، از غرب و جنوب‌غرب به منطقه برخورد قاره‌ای زاگرس، از جنوب‌شرق به منطقه فروزانش اقیانوسی قاره‌ای مکران و از شرق به بلوك افغانستان محدود می‌شود (شکل ۱).

۱ مقدمه

یکی از مناطقی که به لحاظ وجود دگر‌شکلی‌های قاره‌ای به‌طور وسیعی مورد بررسی قرار گرفته است، کمربند کوه‌زایی آلپ-هیمالیا است که از اروپای غربی آغاز می‌شود و با عبور از خاورمیانه تا هند و چین گسترش می‌یابد. بخشی از نوار آلپی که سطح بالایی از فعالیت‌های لرزه‌ای را نشان می‌دهد و دارای دگر‌شکلی منحصر به‌فردی است، فلات ایران است. تحقیقات زمین‌ساختی بیانگر تراکم بسیار زیاد گسل‌های جوان و فعال در فلات ایران است. زمین‌ساخت کنونی ایران نتیجه همگرایی جنوب غربی - شمال‌شرق بین صفحه عربی در جنوب غرب و اوراسیا در شمال‌شرق آن است (جکسون و مک‌کنزی، ۱۹۸۴). سرعت همگرایی صفحه عربی نسبت به اوراسیا

شکل ۱. لرزه‌خیزی منطقه شرق ایران به همراه سازوکار زمین لرزه‌های مهم، سازوکارها، مربوط به گزارش HRVD است.

جنبش نیرومند زمین برای طراحی، مقاوم سازی و بهسازی سازه‌ها اهمیت زیادی دارد.

ناحیه مورد بررسی در این پژوهش، ناحیه ریگان در شرق استان کرمان واقع در جنوب شرق ایران است. این ناحیه از ایران شامل گسل‌های مهمی مانند گسل کهورک، بم، نصرت‌آباد، شهداد، گوک، گلبا ف-سیرچ، سبزواران و چند مورد دیگر است (شکل ۱). زمین لرزه‌های ۲۰ دسامبر ۲۰۱۰ و ۲۷ ژانویه ۲۰۱۱ ریگان در جنوب شرق ایران به ترتیب با بزرگی‌های $M_w = 6/7$ و $M_w = 6/2$ (سازمان زمین‌شناسی امریکا، USGS) از جمله زمین لرزه‌های قابل توجه در این ناحیه از ایران است. زمین لرزه ۲۰ دسامبر ۲۰۱۰ ریگان در ساعت ۱۸:۴۱:۵۸ به وقت UTC (دوشنبه ۲۹ آذر ۱۳۸۹) به

در طی چند دهه اخیر، زمین لرزه‌های مخرب و بزرگ بسیاری در سامانه‌های گسلی امتداد لغز راست گرد در طول حاشیه غربی دشت لوت و شرق ایران به وقوع پیوسته است (شکل ۱). نتایج مدل‌سازی شکل امواج و بررسی خُرد زمین لرزه‌ها نشان می‌دهد که بیشترین زمین لرزه‌ها در شرق ایران دارای عمق ۸ تا ۲۰ کیلومتر هستند (واکر و همکاران، ۲۰۰۳).

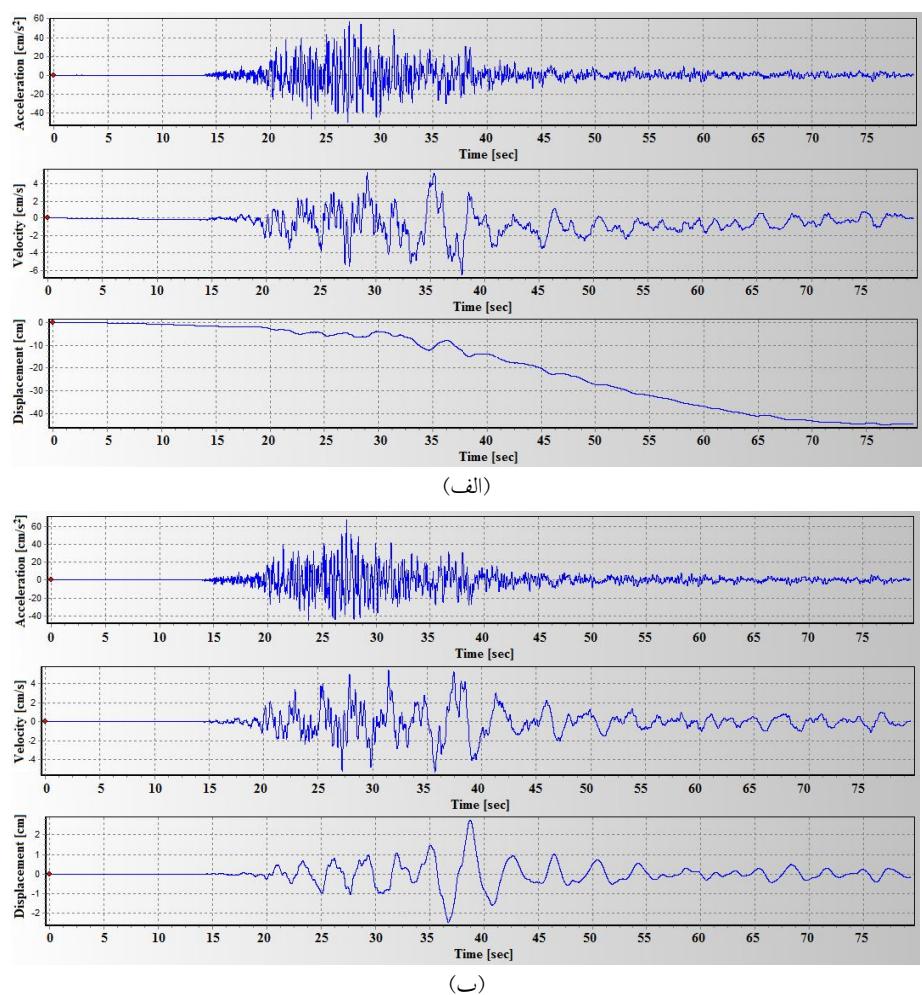
یکی از روش‌های بررسی زمین لرزه‌ها با استفاده از شتابنگاشت‌ها، شبیه‌سازی جنبش نیرومند زمین است. شبیه‌سازی جنبش نیرومند زمین به ویژه برای مناطقی که از آن داده‌ای در دسترس نیست، نقش مهمی در برآورد پارامترهای جنبش نیرومند زمین ایفا می‌کند. ویژگی

۲ شبیه‌سازی جنبش نیرومند زمین به روش کاتورهای گسل محدود

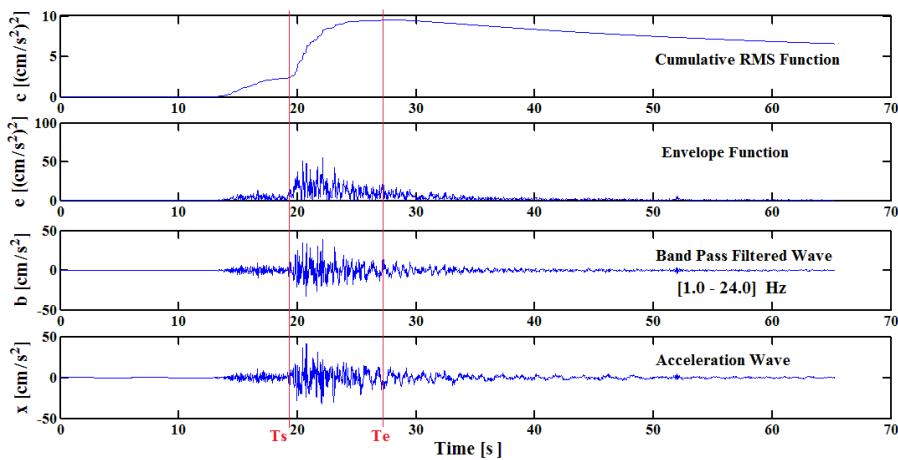
بزرگی، طول و عرض گسل، راستا و شیب گسل، ابعاد المان، سرعت امواج بُرشی، سرعت گسیختگی و نقطه شروع گسیختگی، پارامترهای موردنیاز برای شبیه‌سازی آن. نگاشت ثبت شده، حاصل از همایخت (Convolution) تابع چشم، تابع انتشار و اثر ساختگاه است که در حوزه بسامد به صورت رابطه (۱) نمایش داده می‌شود:

$$A_s(f, r) = S(f) \cdot D_{geo}(r) \cdot D_{An}(f, r) \cdot P(f) \cdot Z(f), \quad (1)$$

وقت محلی) با بزرگی $M_W = 6/7$ (USGS)، $M_n = 6/5$ (مؤسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران، IGUT) $M_L = 6/4$ (پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله، IIEES) شهرستان ریگان و آبادی‌های پیرامون آن را لرزاند. رومرکز این رویداد را مرکز لرزه‌نگاری کشوری وابسته به مؤسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران در جنوب شرقی شهرستان ریگان واقع در شرق استان کرمان اعلام کرد. در این پژوهش، پارامترهای گسل مسبب زمین‌لرزه ۲۰ دسامبر ۲۰۱۰ ریگان با شبیه‌سازی جنبش نیرومند زمین به روش کاتورهای گسل محدود (stochastic finiteFault) بدست می‌آید.

شکل ۲. نگاشتهای شتاب، سرعت و جابه‌جایی (الف) تصحیح نشده و (ب) تصحیح شده مؤلفه طولی زمین‌لرزه ۲۰ دسامبر ۲۰۱۰ ریگان در ایستگاه ریگان.

شکل ۳. چگونگی تعیین پنجره موج بُرُشی به روش کینوشتیا (۱۹۹۴) روی مؤلفه عرضی شتاب‌نگاشت زمین‌لرزه ۲۷ ژانویه ۲۰۱۱ ریگان ثبت شده در ایستگاه چاه‌مبلک. زمان شروع پنجره (T_s) و زمان پایان پنجره (T_e) روی شکل مشخص شده است.

$$a(t) = \sum_{j=1}^{nw} \sum_{i=1}^{nl} a_{ij} (t + \Delta t_{ij}) , \quad (2)$$

که nw و nl تعداد ریز‌گسل‌ها در امتداد طول و پهنای گسل اصلی هستند. در نتیجه $nl \times nw = N$ و Δt_{ij} تاخیر زمانی مربوط به امواج منتشر شده از زلزله نیز گسلی است که به نقطه موردنظر می‌رسند. a_{ij} نیز مقدار محاسبه شده به روش کاتورهای نقطه‌ای است. جنبش زمین ناشی از این ریز‌گسل‌ها با توجه به تاخیر زمانی در حوزه زمان، جمع می‌شوند تا تاریخچه زمانی زمین‌لرزه هدف را به صورت رابطه (۲) برآورد کنند. طیف شتاب ریز‌گسل زلزله به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$(3)$$

$$A_{ij}(f) = CM_{0ij} H_{ij} \frac{(2\pi f)^2}{[1 + (\frac{f}{f_{0ij}})^2]} e^{-\pi fk_0} e^{\frac{-\pi f R_{ij}}{Q \beta}} \frac{1}{R_{ij}} ,$$

که M_{0ij} و f_{0ij} به ترتیب گشتاور لرزه‌ای و بسامد گوشه دینامیکی ریز‌گسل زلزله هستند. جمله $e^{-\pi fk_0}$ یک فیلتر پایین‌گذر است تا اثرات پارامتر افت طیفی (κ) در نزدیکی سطح را مدل‌سازی کند و این معمولاً با افت سریع طیفی در بسامدهای زیاد مشاهده می‌شود (اندرسون و

که (S(f) تابع چشم، $D_{geo}(r)$ ضریب کاهیدگی هندسی، $D_{An}(f,r)$ ضریب کاهیدگی مسیر، $P(f)$ ضریب پوسته بالایی و $Z(f)$ اثر ساختگاه است. معتضديان و اتكينسون (۲۰۰۵)، روشهایی را که برای شبیه‌سازی نگاشتهای نزدیک گسل دارای اثرات تپ (پالس) مناسبی است، به صورت برنامه EXSIM (Extended fault simulation) عرضه کردند. در این روش از مدل‌سازی کاتورهای گسل محدود براساس بسامد گوشه دینامیکی استفاده شده است. همچنین برای در نظر گرفتن حالت تپ‌مانند در نگاشت، از مدل ریاضی تپ مطرح شده مورودیس و پاپاجورجیو (۲۰۰۳) استفاده شده است. در این روش صفحه گسل به المان‌هایی تقسیم و برای هر المان یک رویداد کوچک شبیه‌سازی می‌شود و درنهایت در ایستگاه ثبت نگاشت، شتاب‌نگاشت کلی از جمع اثر رویدادهای کوچک حاصل می‌شود. در این مدل یک گسل بزرگ به N ریز‌گسل تقسیم شده و هر ریز‌گسل در حکم یک چشمۀ نقطه‌ای کوچک در نظر گرفته می‌شود. جنبش‌های نیرومند زمین در هر ریز‌گسل با استفاده از روش کاتورهای چشمۀ نقطه‌ای محاسبه و سپس در نقطه موردنظر با یک تاخیر زمانی مناسب، برای بدست آوردن جنبش زمین در کل گسل، جمع می‌شوند:

میانگین حدود ۳/۲ کیلومتر بر ثانیه در نظر گرفت (تاتار و همکاران، ۲۰۰۵).

جدول ۱. مختصات جغرافیایی ۲۳ ایستگاه شتابنگاری ثبت کننده زمین‌لرزه ۲۰ دسامبر ۲۰۱۰ ریگان.

Station	Latitude (°N)	Longitude (°E)
Hosein-Abad	28.462	57.741
Mohamad-Abad	28.908	57.888
Rigan	28.654	59.012
Barvat	29.071	58.402
Jiroft	28.671	57.736
Qotb-Abad	28.883	58.483
Dalgan	27.483	59.447
Fahraj	28.948	58.885
Roodbar	28.026	58.003
Bazman	27.864	60.177
Darbehesht	29.238	57.330
Ghale-Ganj	27.523	57.881
Kahnooj	27.947	57.705
Golbaf	29.887	57.731
Kishit	29.845	58.151
Zeh-Kelot	27.790	58.594
Posht-Rood	29.123	58.381
Jiroft Dam3	28.860	57.466
Abaragh	29.347	57.940
Bampoor	27.196	60.448
Iran-Shahr	27.200	60.685
Sirch	30.203	57.557
Chah-Ali	27.104	59.717

نگاشتهای جنبش نیرومند زمین اغلب دارای مشکل انحراف از خط مبدأ (خط صفر) هستند. هرچند تأثیر این مشکل روی نگاشتهای شتاب اندک است اما موجب انحراف‌های فاحش در نگاشتهای سرعت و جابه‌جایی حاصل از انتگرال‌گیری از نگاشتهای شتاب، می‌شود. در این تحقیق، شتاب‌نگاشتهای زمین‌لرزه ۲۰ دسامبر ۲۰۱۰ ریگان با استفاده از نرم‌افزار Seismosignal، براساس روش بور (۲۰۰۱) تصحیح خط مبدأ شده‌اند. به این صورت که می‌توان درجه چندجمله‌ای که باید برآراش شود را انتخاب کرد. بیشتر نگاشتهای با برآراش چندجمله‌ای درجه یک، بهتر تصحیح می‌شوند. البته چون هم‌زمان فیلتر نیز اعمال می‌شود در بیشتر موارد حذف بسامدهای کم، کار تصحیح خط مبدأ را عملی می‌کند. در پردازشی که روی

هوگ، ۱۹۸۴). جمله $R^{1/2}$ ، اشاره به کاهیدگی ناشی از گسترش هندسی امواج حجمی دارد. C ضریب مقیاس به صورت $C = R^{\theta\varphi} FV / 4\pi\rho\beta^3$ تعریف می‌شود که الگوی تابش و به طور متوسط برای امواج بُرشی برابر $F^{0/55}$ ضریب تشدید سطح آزاد برابر با ۲، V ضریب پخش انرژی در راستای افقی (برای تقسیم به دو مؤلفه افقی) برابر با $0/71$ ، ρ چگالی و β سرعت موج بُرشی است. تابع H_{ij} عبارت است:

$$H_{ij} = \left\{ N \frac{\sum_f \left[\left(\frac{f^2}{1 + (\frac{f}{f_0})^2} \right)^2 \right]^{1/2}}{\sum_f \left[\left(\frac{f^2}{1 + (\frac{f}{f_{0ij}})^2} \right)^2 \right]} \right\}, \quad (4)$$

که $N = nl \times kw$ و f_{0ij} بسامد گوشش است و به صورت رابطه (۵) بیان می‌شود:

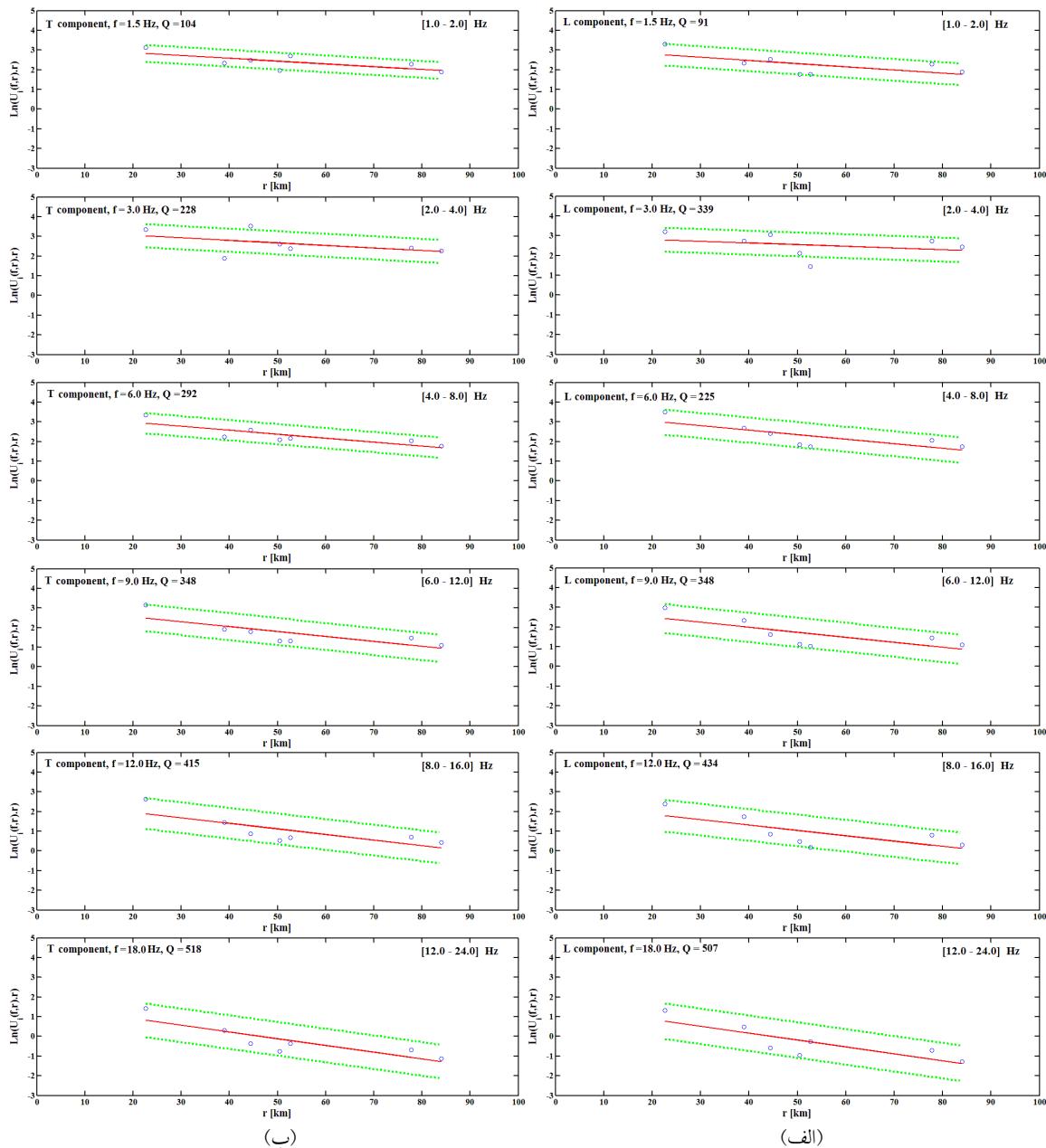
$$f_{0ij} = 4.9 \times 10^6 \beta (\Delta\sigma / M_{0ij})^{1/3}, \quad (5)$$

که $\Delta\sigma$ افت تنش بر حسب بار، M_{0ij} گشاور لرزه‌ای بر حسب dyne-cm و β سرعت موج بُرشی بر حسب

کیلومتر بر ثانیه است (بور، ۱۹۸۳).

۳ پردازش داده‌ها

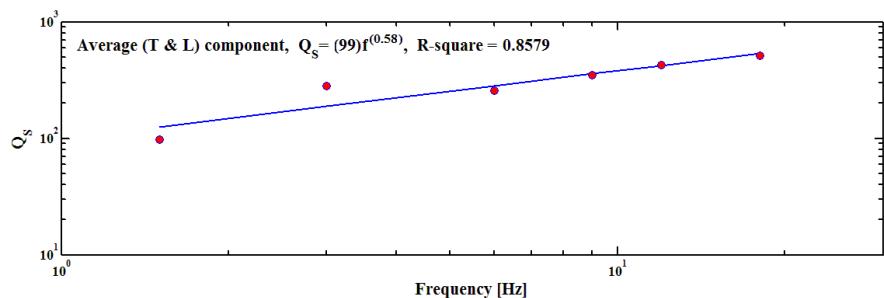
زمین‌لرزه ۲۰ دسامبر ۲۰۱۰ در ۲۳ ایستگاه شتابنگاری سازمان تحقیقات ساختمان و مسکن (BHRC) به ثبت رسیده است (جدول ۱). بیشینه شتاب ثبت شده از این زمین‌لرزه برای مؤلفه عرضی (Transverse component) برابر با 124cm/s^2 در ایستگاه ریگان و برای مؤلفه طولی (Longitudinal component) برابر با 75cm/s^2 در ایستگاه قلعه گنج بوده است. در این پژوهش، با توجه به نبود مدل پوسته مناسب برای ریگان از مدل بم استفاده شد و سرعت موج بُرشی در ناحیه ریگان را می‌توان به طور

شکل ۴. برآورد ضریب کیفیت امواج بُرشی در ناحیه ریگان روی (الف) مؤلفه طولی و (ب) مؤلفه عرضی در شش نوار بسامدی با برآش خط به روش کمترین مربعات. خطوط نقطه‌چین نشان‌دهنده انحراف معیار خط اصلی است.

به منظور تعیین پنجره موج بُرشی، شروع موج S به صورت مشاهده‌ای روی شتاب‌نگاشت تعیین و سپس انتهای پنجره، با استفاده از الگوریتم کینوشیتا (۱۹۹۴) مشخص می‌شود. برای اساس برای تعیین پوش

این شتاب‌نگاشت‌ها صورت گرفت، از فیلترهای رقمی با ترورت میان‌گذر با بسامد قطع $0/2$ و $25/0$ هرتز برای حذف اغتشاش‌های بسامد کم و زیاد استفاده شده است. در شکل ۲، نگاشت تصویر نشده و تصویر شده زمین لرزه ریگان نشان داده شده است.

شکل ۵. تعیین میانگین رابطه وابستگی بسامدی ضریب کیفیت امواج بُرشی روی مؤلفه‌های طولی و عرضی.

$c(k)$ به صورت تابع ریشه میانگین مربعات افزایشی سری زمانی ($e(n)$) تعریف می‌شود:

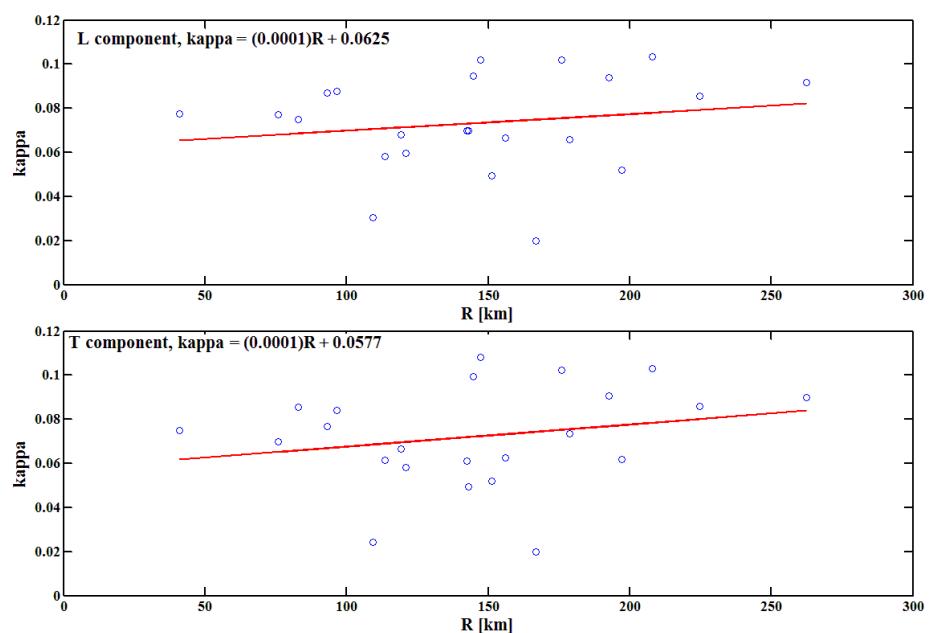
$$c(k) = \left(\frac{1}{k} \sum_{n=1}^k e^2(n) \right)^{1/2}, \quad (7)$$

که $k = 1, \dots, N$ است که N برابر با تعداد کل نمونه‌ها در سری زمانی شتاب‌نگاشت است. انتهای پنجره موج S زمانی است که سری زمانی $c(k)$ شروع به کاهش می‌کند. بنابراین انتهای پنجره موج بُرشی مشخص می‌شود (شکل ۳).

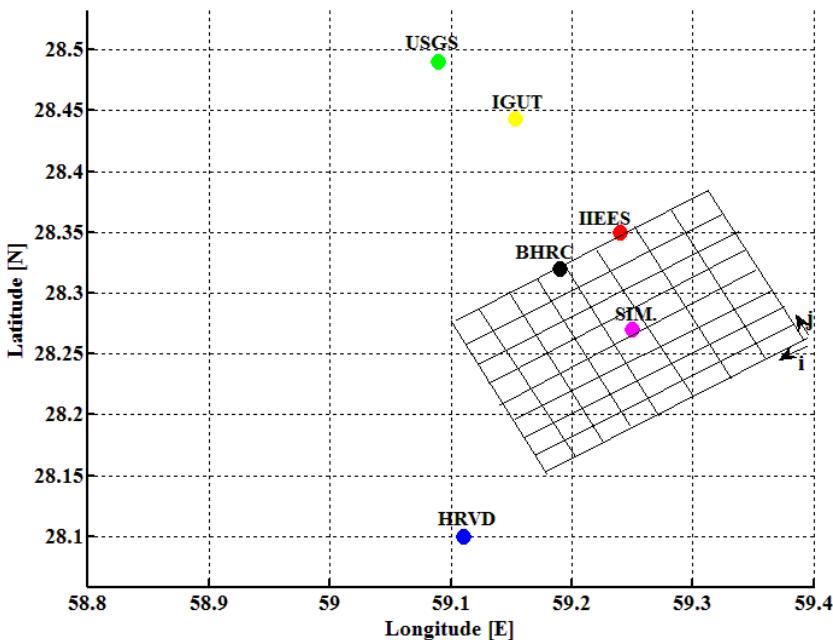
شتاب‌نگاشت، ابتدا روی شتاب‌نگاشت $x(n)$ ، فیلتر میانگذر $1/10 - 24/0$ هرتز باترورت مرتبه ۴ اعمال می‌شود تا سری زمانی $b(n)$ حاصل شود که n شماره نمونه در سری زمانی شتاب‌نگاشت است. پوش شتاب‌نگاشت به صورت رابطه (۶) تعریف می‌شود:

$$e(n) = [b^2(n) + H^2(b(n))]^{1/2}, \quad (6)$$

که $H(b(n))$ تبدیل هیلبرت سری زمانی $b(n)$ است. سری زمانی $e(n)$ در ابتدای رسید موج S ، رفتار افزایشی و در انتهای آن، رفتار کاهشی دارد. برای مشخص شدن دقیق انتهای پنجره موج S ، طبق رابطه (۷) سری زمانی

شکل ۶. تغییرات κ با فاصله رومگزی برای زمین‌لرزه ریگان.

شکل ۷. نمایش طرحوار گسل، ریزگسل و محل شروع گسیختگی و رومرکرهای اعلام شده منابع متفاوت.

بُرشی است. در یک مدل کاهیدگی همگن خواهیم داشت:

$$A(f, r) = r^{-\gamma} \exp\left(\frac{-\pi f}{\beta Q_S(f)} r\right), \quad (9)$$

که سرعت موج S و γ ضریب گسترش هندسی است که برای امواج حجمی $= 1$ در نظر گرفته می‌شود (اکی، ۱۹۶۹؛ ساتو و فهلر، ۱۹۹۸). با جایگذاری رابطه (۹) در رابطه (۸) و اعمال لگاریتم طبیعی بر طرفین رابطه (۸)، خواهیم داشت:

$$\ln(U_i(f, r) r^\gamma) = -\frac{\pi f}{\beta Q_S(f)} r + \ln(S_i(f)), \quad (10)$$

براساس رابطه (۱۰)، با برازش خط (با شبیه (b) به روش کمترین مربعات (Least square)، Q_S بهایزی هر بسامد طبق رابطه (۱۱) محاسبه می‌شود:

$$Q_S = -\frac{\pi f}{\beta b}. \quad (11)$$

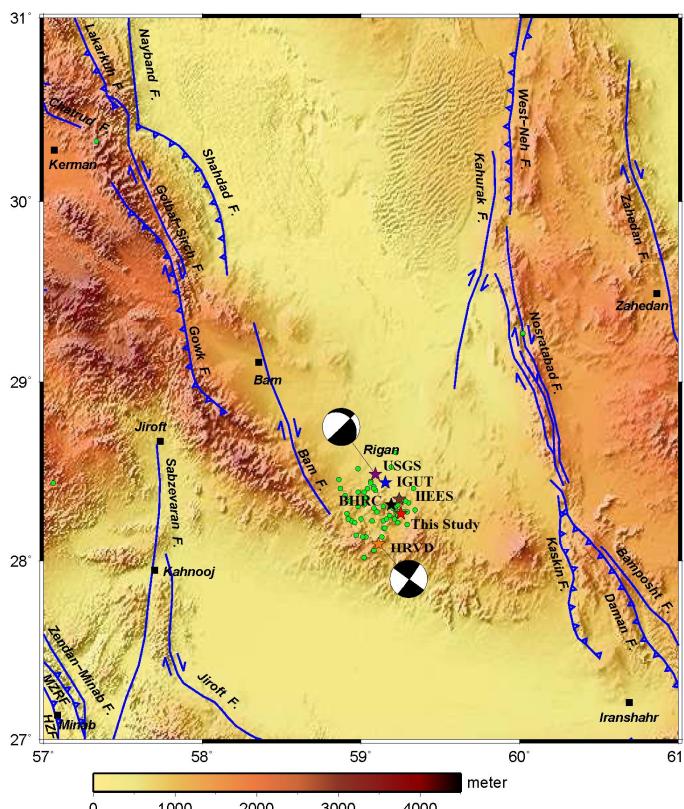
در این تحقیق از ۷ ستانگاشت به دست آمده از زمین لرزه‌های ۲۰ دسامبر ۲۰۱۰ و ۲۷ ژانویه ۲۰۱۱ ریگان در ایستگاه‌های ریگان، سَرْزَه، فَهْرَج، چاهِملک و دِه‌رضا،

۴ پارامترهای مورد نیاز شبیه‌سازی

پارامتر افت طیفی (κ) و رابطه وابستگی بسامدی ضریب کیفیت امواج بُرشی (Q_S) از جمله پارامترهای ورودی به منظور شبیه‌سازی جنبش نیرومند زمین به روش کاتورهای گسل محدود هستند. در این تحقیق ضریب کیفیت امواج بُرشی در ناحیه ریگان به روش افت طیفی برآورد می‌شود. این روش برای افت طیفی دامنه امواج حجمی (BodyWave) را اندرسون و کواس (۱۹۸۸) و کاسترو و همکاران (۱۹۹۰، ۱۹۹۹ و ۲۰۰۲) توصیف کردند. در این روش دامنه‌های طیفی از رابطه (۸) به دست می‌آید:

$$U_i(f, r) = S_i(f) A(f, r), \quad (8)$$

که $U_i(f, r)$ دامنه طیفی مشاهده شده برای یک بسامد ثابت f در فاصله کانونی r از رویداد A است. تابع کاهیدگی بیان کننده روند کاهش دامنه با طی مسافت و $S_i(f)$ کمیتی نرده‌ای است که به بزرگی زمین لرزه A وابسته است. فرض می‌شود که تابع کاهیدگی $A(f, r)$ شامل اثرات گسترش هندسی و ضریب کیفیت امواج

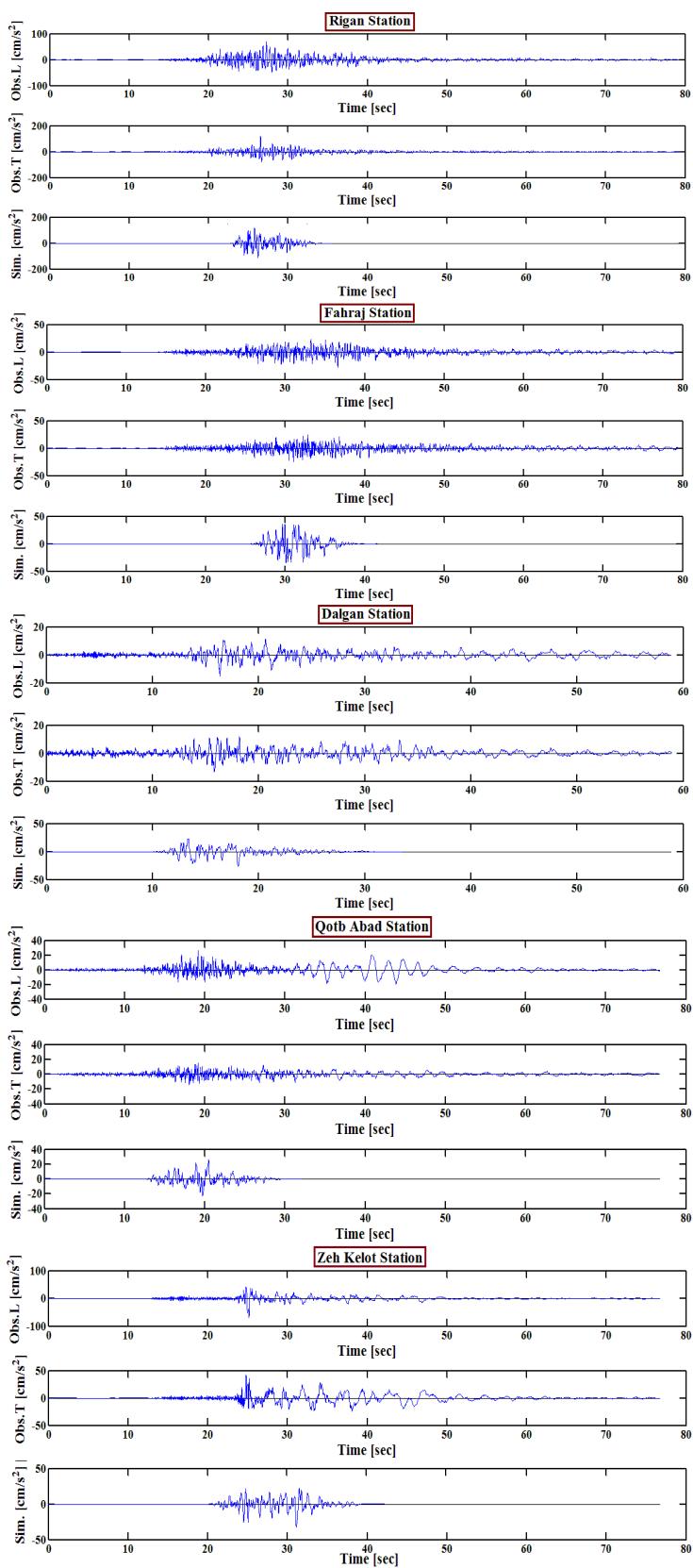
شکل ۸ موقعیت رومکز اعلام شده منابع متفاوت برای زمین‌لرزه‌ای این زمین‌لرزه در طی مدت یک ماه پس از زمین‌لرزه اصلی.

$$\ln(Q) = n (\ln(f)) + \ln(Q_0), \quad (13)$$

که در این رابطه، شبی خط برآش داده شده به روش کمترین مربعات برابر با n و عرض از مبدأ این خط برابر با $\ln(Q_0)$ است.

با تعیین پنجه موچ بُرشی شتاب‌نگاشتها به روش کینوشتیا (۱۹۹۴)، مقدار Q_S در هر نوار بسامدی برای مؤلفه‌های افقی طولی (L. component) و عرضی (T. component)، طبق رابطه (۱۱) بدست می‌آید (شکل ۴). رابطه وابستگی بسامدی امواج بُرشی ($Q_S = Q_0 f^n$) با برآش خط به مقادیر میانگین Q_S حاصل از دو مؤلفه طولی و عرضی بر حسب بسامد در شکل ۵ نشان داده شده است. در جدول ۲ مقادیر Q_S برای ناحیه ریگان به‌ازای شش نوار بسامدی به همراه مقادیر Q_0 و n برای هر دو مؤلفه افقی و نیز میانگین آن دو آورده شده است.

که تصحیح خط مبنا شده‌اند، در برآورد Q_S استفاده می‌شود. همه شتاب‌نگاشتها در شش نوار بسامدی $-2/0$ ، $-4/0$ ، $-6/0$ ، $-8/0$ ، $-12/0$ ، $-16/0$ و $-24/0$ هرتز با بسامدی‌های مرکزی $1/0$ ، $1/5$ ، $2/0$ ، $3/0$ ، $4/0$ و $5/0$ هرتز با بسامدی‌های مرکزی $1/0$ و $1/2$ هرتز فیلتر میان‌گذر با تورت مرتبه ۴ می‌شوند. پهنهای هر نوار برابر با $\frac{2}{3}$ بسامد مرکزی آن است (وئنگ و همکاران، ۲۰۰۱؛ وو و همکاران، ۲۰۰۶؛ هزریکا و همکاران، ۲۰۰۹؛ معهود و حمزه‌لو، ۲۰۰۹). با محاسبه ضریب کیفیت به ازای هر بسامد مرکزی، می‌توان رابطه وابستگی بسامدی ضریب کیفیت را بدست آورد: $Q = Q_0 f^n$ ، (12) که Q_0 ضریب کیفیت در بسامد مرجع $1/0$ هرتز است و n پارامتر بسامدی است. با گرفتن لگاریتم طبیعی از طرفین رابطه (۱۲)، رابطه (۱۳) حاصل خواهد شد:

شکل ۹. تاریخچه زمانی شتاب مؤلفه‌های افقی نگاشت ثبت شده در ۵ ایستگاه شتاب‌نگاری به همراه نگاشتهای شتاب شبیه‌سازی شده.

$$\ln(A(f)) = -\pi\kappa f + \ln(A_0), \quad (15)$$

طبق رابطه (۱۵) بر طیف دامنه در محدوده بسامدی کم و زیاد، خط به روش کمترین مربعات برآش داده می‌شود و از شبیه این خط، مقدار κ به دست می‌آید. در این تحقیق برای نگاشتهای ثبت شده در دستگاه‌های رقمی-SSA-2، بسامد قطع کم برای هر مؤلفه هر نگاشت به طور جداگانه به کمک طیف فوریه آن تعیین و بسامد قطع زیاد حداقل برابر $25/0$ هرتز در نظر گرفته شده است.

نتایج حاصل از محاسبه مقدار κ برای ۲۳ ایستگاه شتاب‌نگاری در جدول ۳ آورده شده است. تغییرات κ با فاصله رومرکزی (R) برای زمین‌لرزه ۲۰ دسامبر ۲۰۱۰ ریگان در شکل ۶ نشان داده شده است. روابط به دست آمده برای κ بر حسب فاصله رومرکزی برای مؤلفه‌های طولی و عرضی به ترتیب عبارت‌اند از $\kappa = (0.0001)R + 0.0577$ و $\kappa = (0.0001)R + 0.0625$. همان‌طور که دیده می‌شود، κ تابع اثر مسیر است و مقدار آن با افزایش فاصله رومرکزی، افزایش می‌یابد.

با توجه به این که میزان توزیع لغزش و اسپریتی‌ها روی گسل مسبب زمین‌لرزه ۲۰ دسامبر ۲۰۱۰ ریگان در دسترس نبود، از قابلیت برنامه EXSIM برای تولید میزان لغزش به صورت تصادفی و بر مبنای توزیع نرمال استفاده شد. چگالی محیط و سرعت موج بُرشی به منظور توصیف محیط انتشار به کار می‌روند و مقادیر آنها به ترتیب برابر $2/8$ گرم بر سانتی‌متر مکعب و $3/2$ کیلومتر بر ثانیه انتخاب شد. رابطه وابستگی بسامدی ضربی کیفیت در منطقه به صورت $\kappa = 99f^{0.58}$ در نظر گرفته شد. از دیگر پارامترهای مهم، میزان افت تنش است. از آنجاکه مقدار این پارامتر با عدم قطعیت زیادی همراه است، ابتدا میزان آن ۵۰ بار (کاناموری و اندرسون، ۱۹۷۵) در نظر گرفته شد و درنهایت با توجه به آن که پارامتر افت تنش کنترل کننده بخش بسامدهای بالای طیف فوریه است با

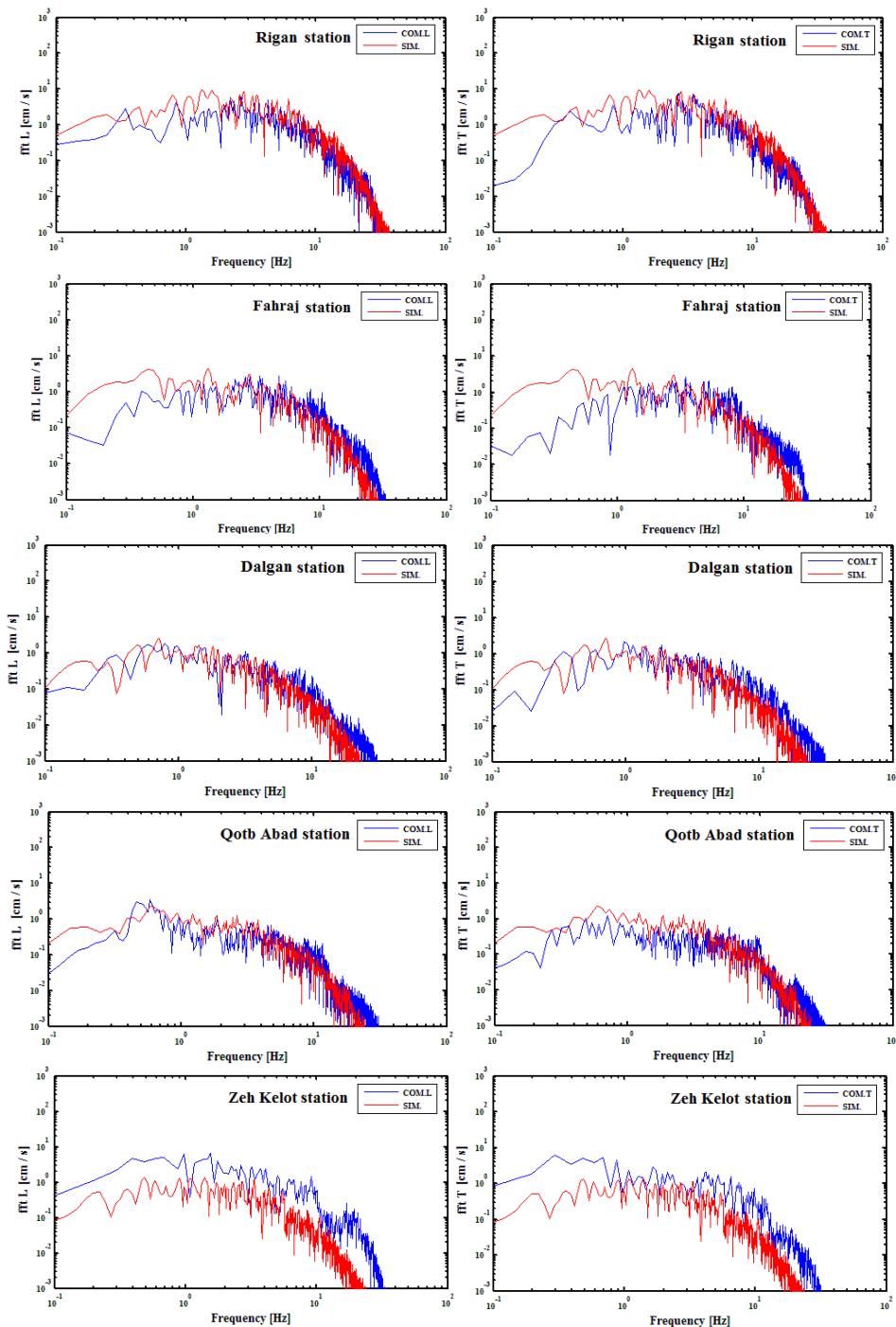
جدول ۲. برآورد ضربی کیفیت امواج بُرشی در شش بسامد مرکزی به همراه مقادیر Q_0 و n

Central Frequency	L. Component Q_S	T. Component Q_S	Average Q_S
1.5 Hz	91	104	98
3.0 Hz	339	228	284
6.0 Hz	225	292	259
9.0 Hz	348	348	348
12.0 Hz	434	415	425
18.0 Hz	507	518	513
Q_0	102	96	99
n	0.58	0.60	0.58

برای توصیف شکل طیف شتاب در محدوده بسامدهای زیاد از پارامتر افت طیفی (κ) بهره گرفته می‌شود. در این تحقیق از ۲۳ شتاب‌نگاشت به دست آمده از زمین‌لرزه ریگان که تصحیح خط مبنای شده‌اند، برای تعیین κ استفاده می‌شود. برای این منظور از مدل عرضه شده اندرسون و هوگ (۱۹۸۴) استفاده می‌شود. محدوده بسامدی طیف فوریه آرمانی شتاب‌نگاشت، شامل بسامد گوشه f_c در بسامد کم و بسامد بیشینه f_{max} در بسامد زیاد است. در محدوده بین f_c و f_{max} ، دامنه ثابت است اما در بسامدهای کمتر از f_c و بیشتر از f_{max} کاهش خطی دامنه وجود دارد. طیف دامنه شتاب ($A(f)$) در محدوده بسامدهای زیاد را می‌توان به صورت زیر تعریف کرد:

$$A(f) = A_0 e^{-\pi\kappa f}, \quad f > f_c, \quad (14)$$

که A_0 به خواص چشم، فاصله رومرکزی و برخی پارامترهای دیگر وابسته است. همچنین κ پارامتر افت طیفی است که تابع اثر مسیر و ساختگاه است. براساس رابطه (۱۴)، طیف فوریه دامنه موج بُرشی هریک از شتاب‌نگاشتها بر حسب بسامد محاسبه و به صورت نمودار لگاریتمی-لگاریتمی ترسیم می‌شود. سپس بسامد کم و بسامد زیاد به نحوی که بتوان افت طیف فوریه را بین آن دو، خطی در نظر گرفت، به صورت تجربی انتخاب می‌شوند. با گرفتن لگاریتم طبیعی از طرفین رابطه (۱۴) خواهیم داشت:

شکل ۱۰. مقایسه طیف فوریه دامنه شتاب مؤلفه‌های افقی نگاشته‌های زمین لرزه ریگان با نگاشته‌های شتاب شبیه‌سازی شده در ۵ ایستگاه.

پارامترهای ورودی در این تحقیق مطابق جدول ۴ هستند. در این جدول، مدت زمان جنبش نیرومند زمین T ، به صورت تابعی از زمان چشمی و فاصله است. طول

آزمون و خطای و تکرار چندباره محاسبات، مقدار بهینه ۶۰ بار، بیشترین نسبت همخوانی را بین طیف فوریه مشاهده‌ای واقعی ایجاد کرد.

راستای امتداد ۲۵/۵۹ کیلومتر و عرض گسل در راستای شیب ۱۱/۱۹ کیلومتر به دست آمد. با توجه به توزیع پس‌لرزه‌ها و رابطه خودتشابهی (Self-similarity) و روابط ایریکورا و کاما (۱۹۹۴) صفحه گسل به صورت ۸ المان در راستای طول و ۸ المان در راستای عرض در نظر گرفته می‌شود. با توجه به این که محل کانون زمین‌لرزه در المان (۴,۵) = (i,j) به دست آمد، رومرکز زمین‌لرزه در این تحقیق در مختصات جغرافیایی E ۲۸.۲۷° N-۵۹.۲۵°

BHRC قرار می‌گیرد که با نتایج گزارش شده از همخوانی خوبی دارد. شکل ۷ نمایش طرحوار گسل، ریز گسل و محل شروع گسیختگی در المان (۴,۵) = (i,j).

و رومرکز اعلام شده در منابع متفاوت را در مقایسه با نتیجه به دست آمده در این تحقیق نشان می‌دهد. نقطه شروع گسیختگی نشان‌دهنده انتشار گسیختگی از شمال شرق به سمت جنوب‌غرب است.

در این تحقیق برای گسل مسبب زمین‌لرزه ۲۰ دسامبر ۲۰۱۰ ریگان، نتایج گزارش شده منابع متفاوت مورد بررسی قرار گرفت و درنهایت مقدار بهینه امتداد ۳۷ درجه و شیب ۸۷ درجه برآورد شد. در جدول ۵، نتایج حاصل از این تحقیق به همراه نتایج گزارش شده دیگر منابع آورده شده است. براساس مقایسه نگاشتهای واقعی و شبیه‌سازی شده، مقدار به دست آمده برای امتداد و شیب گسل در این تحقیق همخوانی بسیار خوبی با نگاشتهای واقعی دارد. به نظر می‌رسد که امتداد گسل کهورک شبیه‌سازی شده، مقدار به دست آمده برای امتداد و شیب گسل زمین‌لرزه ریگان در ۲۰ دسامبر ۲۰۱۰ بوده است که با گزارش مقدماتی سازمان زمین‌شناسی (فروتن و همکاران، ۱۳۸۹) همخوانی دارد. در شکل ۸ موقعیت رومرکز اعلام شده منابع متفاوت در مقایسه با نتیجه به دست آمده در این تحقیق، همراه با پس‌لرزه‌های این زمین‌لرزه در طی مدت یک ماه پس از زمین‌لرزه اصلی نشان داده شده است.

نگاشت در فاصله رومرکزی R را می‌توان به صورت رابطه

(۱۶) تعریف کرد (اتکیسون و بور، ۱۹۹۵):

$$T(R) = T_0 + dR \quad (16)$$

$$T_0 = (1/2)f_a \quad \log(f_a) = 2.41 - 0.533M,$$

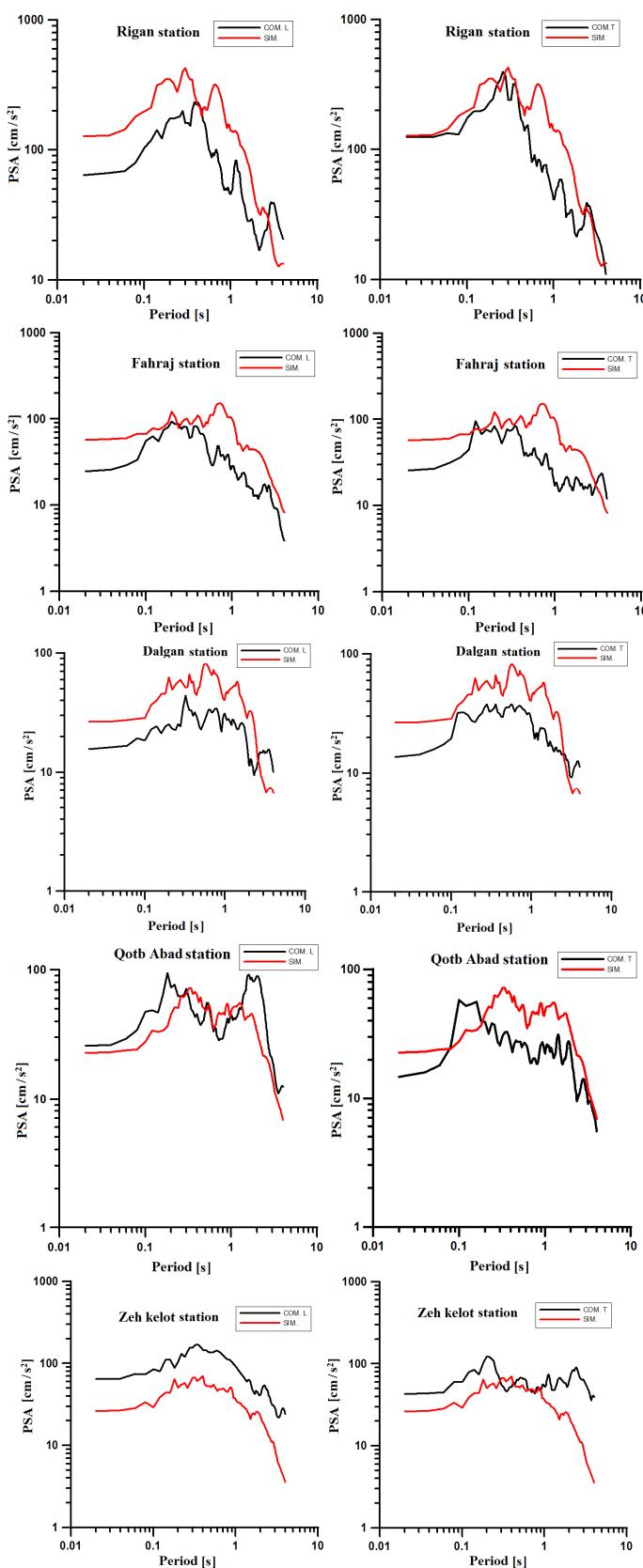
که d ضریبی است که افزایش مدت زمان را با فاصله کنترل می‌کند.

جدول ۳. نتایج حاصل از محاسبه مقدار K برای ۲۳ ایستگاه شتاب‌نگاری.

Station	Spectral decay parameter		
	L. component	T. component	Average
Abaragh	0.020	0.020	0.020
Bazman	0.030	0.024	0.027
Kahnooj	0.049	0.052	0.051
Kishit	0.052	0.062	0.057
Barvat	0.058	0.061	0.060
Roodbar	0.059	0.058	0.059
Jiroft Dam	0.066	0.074	0.070
Ghale-Ganj	0.067	0.062	0.064
Posht-Rood	0.068	0.066	0.067
Hosein-Abad	0.070	0.061	0.065
Mohamad-Abad	0.070	0.050	0.060
Zeh-Kelot	0.075	0.086	0.080
Fahraj	0.077	0.070	0.073
Rigan	0.078	0.075	0.076
Golbaf	0.085	0.086	0.086
Qotb-Abad	0.087	0.077	0.082
Dalgan	0.088	0.084	0.086
Sirch	0.092	0.090	0.091
Iran-Shahr	0.094	0.091	0.092
Chah-Ali	0.095	0.099	0.097
Jiroft	0.102	0.108	0.105
Bampoor	0.102	0.102	0.102
Darbehesht	0.104	0.103	0.103

۵ نتایج حاصل از شبیه‌سازی زمین‌لرزه ۲۰ دسامبر ۲۰۱۰ ریگان

بعد گسل با استفاده از روابط ولز و کوپراسمیت (۱۹۹۴) محاسبه می‌شود. براساس این روابط، طول گسل در

شکل ۱۱. طیف پاسخ مؤلفه‌های افقی نگاشتهای مشاهده‌ای و شبیه‌سازی شده زمین لرزه ریگان در ۵ ایستگاه.

مدل با اطلاعات لرزه‌ای منطقه، منجر به نتایج مطلوبی می‌شود. در این تحقیق برای همه ایستگاه‌ها میزان سرعت موج بُرشی ۳۰ متری اول ساخت گاه (V_{S30}) براساس فهرست‌نامه برگرفته شده از USGS موجود بوده است و در نتیجه ضرایب تشدید ساخت گاه براساس روابط عرضه شده بور و جوینر (۱۹۹۷) در محاسبات مورد استفاده قرار گرفت. در شکل ۱۰، مقایسه طیف فوریه دامنه شتاب مؤلفه‌های افقی نگاشت‌های زمین‌لرزه ریگان با نگاشت‌های شتاب شبیه‌سازی شده در ۵ ایستگاه نشان داده شده است. بهترین نتایج شبیه‌سازی مربوط به ایستگاه‌هایی است که در فواصل رومکزی کمتر از ۱۰۰ کیلومتر بوده‌اند. این ایستگاه‌ها شامل ریگان، فهرج، دلگان، قطب‌آباد و زه‌کلوت هستند. طیف فوریه دامنه شبیه‌سازی شده و مشاهده‌ای در ایستگاه‌های ذکر شده همبستگی خوبی در دامنه و شکل به‌ازای گستره بسامدی ۰/۵ تا ۲۰/۰ تا ۲۰/۰ هرتز، بیشتر هر تر آشکار می‌سازند، به طوری که این همبستگی در بسامدهای بیشتر یعنی حدود ۱/۰ تا ۲۰/۰ هرتز، بیشتر است. همچنین در شکل ۱۱، مقایسه طیف پاسخ مؤلفه‌های افقی نگاشت‌های زمین‌لرزه ریگان با نگاشت‌های شتاب شبیه‌سازی شده نمایش داده شده است. در شکل ۱۲ و جدول ۶، مقایسه شتاب اوج مشاهده‌ای و شبیه‌سازی شده در ۲۳ ایستگاه شتاب‌نگاری نشان داده شده است. طبق شکل ۱۲، بیشینه شتاب شبیه‌سازی شده با افزایش فاصله از چشمۀ زمین‌لرزه در مقایسه با بیشینه شتاب مشاهده‌ای روند

جدول ۴. پارامترهای مدل در نظر گرفته شده برای شبیه‌سازی زمین‌لرزه ۲۰ دسامبر ۲۰۱۰ ریگان.

Geometrical spreading	$1/R \quad (R \leq 75km)$ $1/R^{0.5} \quad (R \geq 75km)$
Anelastic attenuation	$99f^{0.58}$
Kappa	0.073
Distance dependent duration	$T_0 + 0.1 R$
Site amplification	(Boore and joyner, 1997)
Shear wave velocity	3.2 km/s
Density	2.8 g/cm ³
Slip distribution	Random
Fault length	25.59 km (Based on wells and cooper smith, 1994)
Fault width	11.19 km (Based on wells and cooper smith, 1994)
Fault depth	1 km
Fault dip	87°
Stress drop (bars)	60 bars
Pulsing area percentage	25%

در شکل ۹ مقایسه تاریخچه زمانی شتاب مؤلفه‌های افقی نگاشت‌های زمین‌لرزه ریگان با نگاشت‌های شتاب شبیه‌سازی شده در ۵ ایستگاه نشان داده شده است. همان‌طور که ملاحظه می‌شود، نتایج شبیه‌سازی شده تا حد بسیار خوبی به نگاشت‌های اصلی نزدیک است. استفاده از مدل‌های شبیه‌سازی برای مناطق گوناگون در صورت داشتن پارامترهای لرزه‌ای منطقه و واسنجی (کالیبره) شدن

جدول ۵. نتایج حاصل از این تحقیق به همراه نتایج گزارش شده در منابع دیگر.

Reference	Strike	Dip	Latitude (°N)	Longitude (°E)	Depth (km)	Magnitude
IGUT	28.44	59.15	13	$M_n=6.5$
IIEES	28.35	59.24	17	$M_L=6.4$
HRVD	36	87	28.10	59.11	14.8	$M_W=6.5$
BHRC	28.32	59.19	5	$M_L=6.4$
USGS CMT Solution	45	88	28.49	59.09	10	$M_W=6.7$
This study	37	87	28.27	59.25	12	$M_W=6.7$

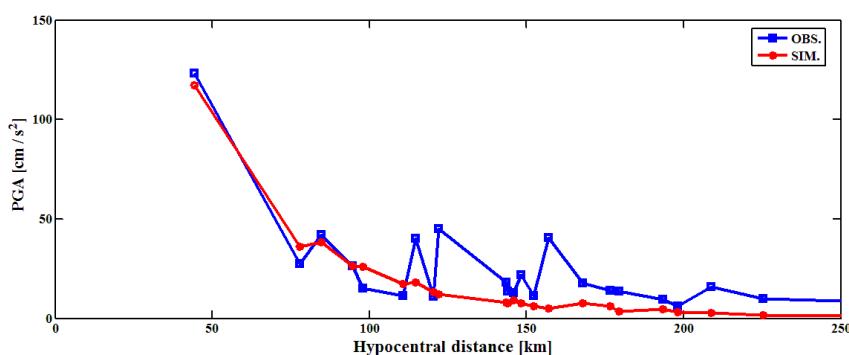
جدول ۶. مقادیر PGA شبیه‌سازی شده در مقایسه با مقادیر مشاهده‌ای تصحیح شده.

Station	PGA-L [cm/s ²]	PGA-T [cm/s ²]	PGA-SIM. [cm/s ²]	Epicentral Distance (R) [km]
Hossein Abad	18.11	20.82	7.86	142.61
Mohamad Abad	15.70	13.64	7.72	142.92
Rigan	69.98	123.19	117.09	41.01
Barvat	40.03	50.82	18.27	113.5
Jiroft	21.88	47.00	7.57	147.35
Qotb Abad	26.46	14.66	26.31	93.18
Dalgan	15.20	13.26	26.04	96.43
Fahraj	27.56	24.90	36.07	75.91
Roodbar	64.63	45.09	11.98	120.85
Bazman	8.91	11.42	17.49	109.3
Darbehesht	15.79	18.94	2.81	208.03
Ghale Ganj	74.13	40.40	5.02	156.18
Kahnooj	14.98	11.55	6.05	151.40
Golbaf	10.37	9.99	1.66	224.61
Kishit	9.70	6.26	3.3	197.35
Zeh Kelot	70.15	42.23	38.5	83.02
Posht Rood	57.51	11.12	13.35	119.15
Jiroft Dam3	13.54	15.24	3.37	178.71
Abaragh	18.26	17.69	7.62	166.93
Bampoor	14.16	15.62	6.01	175.90
Iran shahr	9.46	16.33	4.57	192.73
Sirch	11.44	8.33	1.27	262.54
Chah Ali	11.39	12.88	9.24	144.82

۶ نتیجه‌گیری

در این تحقیق، پارامترهای گسل مسبب زمین لرزه ۲۰ دسامبر ۲۰۱۰ ریگان با شبیه‌سازی جنبش نیرومند زمین به روش کاتورهای گسل محدود تعیین شد. براساس نتایج حاصل شده می‌توان نتیجه‌گیری کرد که:

یکسانی را نشان می‌دهد. این امر بیانگر انتخاب مناسب پارامترهای مدل گسل در حکم پارامترهای ورودی برای شبیه‌سازی جنبش نیرومند زمین به روش کاتورهای گسل محدود است. به طور کلی نتایج حاصل از شبیه‌سازی، با مقادیر مشاهده شده همخوانی بسیار خوبی دارد.

شکل ۱۲. مقایسه شتاب اوج مشاهده‌ای (OBS) و شبیه‌سازی شده (SIM.) در ۲۳ ایستگاه شتاب‌نگاری.

- طیف فوریه دامنه شبیه‌سازی شده و مشاهدهای در همه ایستگاه‌های با فاصله رومرکزی کمتر از ۱۰۰ کیلومتر، همبستگی خوبی برای دامنه و شکل در بازه بسامدی $20/0 - 0/5$ هرتز دارند، به طوری که این همبستگی در بسامدهای بیشتر، یعنی حدود $- 20/0 - 1/0$ هرتز، بیشتر است. همخوانی خوب، بین نتایج شبیه‌سازی شده و مشاهدهای نمایانگر انتخاب صحیح پارامترهای چشم و پارامترهای ورودی اکسیم است.

تشکر و قدردانی

بدین‌وسیله از مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن به‌خطار در اختیار قرار دادن داده‌های شتاب‌نگاری استفاده شده در این تحقیق، تشکر و قدردانی می‌شود.

منابع

- فروتن، م.، بلورچی، م. ج.، سلیمانی آزاد، ش.، اویسی، ب.، نعمتی، م.، شکری، م. ع. و اسکندری، م.، ۱۳۸۹، گزارش مقدماتی زمین‌لرزه ۲۹ آذر ۱۳۸۹ کنارک (ریگان، کرمان)، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور.

- Aki, K., 1969, Analysis of the seismic Coda of local earthquakes as scattered waves: *J. Geophys. Res.*, **74**, 615–631.
 Anderson, J., and Hough, S. E., 1984, A model for the shape of the Fourier amplitude spectrum of acceleration at high frequencies: *Bull. Seismol. Soc. Am.*, **74**, 1969–1993.
 Anderson, J., and Quass, R., 1988, The Mexico Earthquake of September 19, 1985-Effect of Magnitude on the Character of Strong Ground Motion: An Example from the Guerrero, Mexico Strong Motion Network: *Earthq. Spectra*, **4**, 635–646.

- رومرکز زمین‌لرزه در مختصات جغرافیایی 59.25° N-E و عمق کانونی آن حدود ۱۲ کیلومتر به‌دست آمده است که رومرکز به‌دست آمده بهترین همخوانی را با نتایج گزارش شده سازمان تحقیقات ساختمان و مسکن (BHRC) دارد. عمق کانونی به‌دست آمده نیز بهترین همخوانی را با نتایج گزارش شده USGS دارد.
- نقطه شروع گسیختگی ریز‌گسل (۴,۵) = (i,j) است که یک انتشار یک‌طرفه از شمال‌شرق به جنوب غرب را نتیجه می‌دهد. صفحه گسل با امتداد ۳۷ درجه و شب ۸۷ درجه برآورد شده است که همخوانی با مقادیر گزارش شده HRVD دارد. به نظر می‌رسد که امتداد گسل کهورک مسبب زمین‌لرزه ریگان در ۲۰ دسامبر ۲۰۱۰ بوده است که با گزارش مقدماتی سازمان زمین‌شناسی همخوانی دارد. توجه به اینکه افت تنش مهم‌ترین عامل تاثیرگذار روی بسامدهای زیاد طیف است، میزان افت تنش ۶۰ بار در نظر گرفته شده است.
- بررسی ضریب کیفیت و ضریب جذب برای زمین‌لرزه ریگان بیانگر لرزه‌خیزی زیاد منطقه است که در محدوده مناطق فعال دنیا قرار دارد.
- بررسی صورت گرفته روی زمین‌لرزه ریگان نشان‌دهنده افزایش α با فاصله کانونی است. افزایش سریع‌تر α در یک پهنه به معنای افت تنش بیشتر و کاهیدگی سریع‌تر است و لذا می‌توان با تعیین α در مناطق گوناگون، پهنه‌بندی‌های جدیدی به‌دست آورد.

- Kinoshita, S., 1994, Frequency-dependent attenuation of shear waves in the crust of the southern Kanto area, Japan: Bull. Seism. Soc. Am., **84**, 1387–1396.
- Mahood, M. and Hamzehloo, H., 2009, Estimation of coda wave attenuation in East Central Iran: J. Seismol., **13**, 125–139.
- Masson, F., Anvari, M., Djamour, Y., Walpersdorf, A., Tavakoli, F., Daignieres, M., Nankali, H., and Van Gorp, S., 2007, Large-scale velocity field and strain tensor in Iran inferred from GPS measurements: new insight for the present-day deformation pattern within NE Iran: Geophys. J. Int., **170**, 995–1010.
- Mavroeidis, G. P., and Papageorgiou, A. S., 2003, A mathematical representation of near-fault ground motions: Bull. Seism. Soc. Am., **93**, 1099–1131.
- Motazedian, D., and Atkinson, G. M., 2005, Stochastic Finite-Fault Modeling Based on a Dynamic Corner Frequency: Bull. Seism. Soc. Am., **95**, 995–1010.
- Sato, H., and Fehler, M. C., 1998, Seismic Wave Propagation and Scattering in the Heterogeneous Earth: Springer Verlag, New York.
- Tatar, M., Hatzfeld, D., Moradi, A. S., and Paul, A., 2005, The 2003 December 26 Bam earthquake (Iran), $M_w = 6.6$, aftershock sequence: Geophys. J. Int., **163**, 90–105.
- USGS catalog, online at: <http://earthquake.usgs.gov/hazards/apps/vs30/predefined.php>, last accessed June 2011.
- Vernant, Ph., Nilforoushan, F., Hatzfeld, D., Abbassi, M. R., Vigny, C., Masson, F., Nankali, H., Martinod, J., Ashtiani, A., Bayer, R., Tavakoli, F., and Chery, J., 2004, Present-day crustal deformation and plate kinematics in the Middle East constrained by GPS measurements in Iran and northern Oman: Geophys. J. Int., **157**, 381–398.
- Walker, R., Jackson, J., and Baker, C., 2003, Surface expression of thrust faulting in eastern Iran: source parameters and surface deformation of the 1978 Tabas and 1968 Ferdows earthquake sequences: Geophys. J. Int., **152**, 749–765.
- Wong, V., Rebollar, C. J., and Mungu, L., 2001, Attenuation of Coda Waves at the Tres Virgenes Volcanic Area, Baja California Sur, Mexico: Bull. Seism. Soc. Am., **91**, 683–693.
- Wu, J., Jiao, W., Ming, Y., and Su, W., 2006, Attenuation of Coda Waves at the Changbaishan Tianchi Volcanic Area in
- Atkinson, G. M., and Boore, D. M., 1995, Ground-Motion Relations for Eastern North America: Bull. Seism. Soc. Am., **85**, 17–30.
- BHRC, online at: <http://www.bhrc.ac.ir>, last accessed August 2011.
- Boore, D. M., 1983, Stochastic simulation of high-frequency ground motions based on seismological models of the radiated spectra: Bull. Seism. Soc. Am., **73**, 1865–1894.
- Boore, D. M., 2001, Effects of baseline corrections on displacements and response spectra for several recordings of the 1999 Chi-Chi, Taiwan earthquake: Bull. Seism. Soc. Am., **92**(4), 1199–1211.
- Boore, D. M., and Joyner, W. B., 1997, Site amplifications for generic rock sites: Bull. Seism. Soc. Am., **87**, 327–341.
- Castro, R. R., Anderson, J. G., and Singh, S. K., 1990, Site response, attenuation and source spectra of S waves along the Guerrero, Mexico subduction zone: Bull. Seism. Soc. Am., **79**, 1481–1503.
- Castro, R. R., Monachesi, G., Mucciarelli, M., Trojani, L., and Pacor, F., 1999, P- and S-wave attenuation in the region of Marche, Italy: Tectonophysics, **302**, 123–132.
- Castro, R. R., Monachesi, G., Trojani, L., Mucciarelli, M. and Frapiccini, M., 2002, An attenuation study using earthquakes from the 1997 Umbria-Marche sequence: J. Seismol., **6**, 43–59.
- Hazarika, D., Baruah, S., and Gogoi, N. K., 2009, Attenuation of coda waves in the Northeastern Region of India: J. Seismol., **13**, 141–160.
- HRVD, CMT catalog, online at: www.globalcmt.org/CMTsearch.html, last accessed June 2011.
- IGUT catalog, online at: <http://irsc.ut.ac.ir>, last accessed June 2011.
- IIEES catalog, online at: <http://www.iiees.ac.ir>, last accessed June 2011.
- Irikura, K., Kamae, K., 1994, Estimation of strong ground motion in broad-frequency band based on a seismic source scaling model and an empirical Green's function technique: Ann. Geophys., **37**(6), 25–47.
- Jackson, J., and Mckenzie, D. P., 1984, Active tectonics of the Alpine-Himalayan Belt between western Turkey and Pakistan: Geophys. Jour. Roy. Astr. Soc., **77**, 185–264.
- Kanamori, H. and Anderson, D. L., 1975, Theoretical basis of some empirical relations in seismology: Bull. Seism. Soc. Am., **65**, 1073–1095.

rupture length, rupture width, rupture area and surface displacement: Bull. Seism. Soc. Am., **84**, 974–1002.

Northeast China: Pure Appl. Geophys., **163**, 1351–1368.
Wells, D., and Coppersmith, K., 1994, New empirical relationships among magnitude,